

Исламско поимање романтике

الرومانسية في الإسلام باللغة الصربية

Абд Ер-Рахман ибн Абд Ел-Керим Еш-Шиха

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشبلي

Превод:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

Рецензија:

Милица Стојановић

WWW.ISLAMLAND.COM

Исламско поимање романтике

Абд Ер-Рахман ибн Абд Ел-Керим Еш-Шиха

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER
(EIRC)

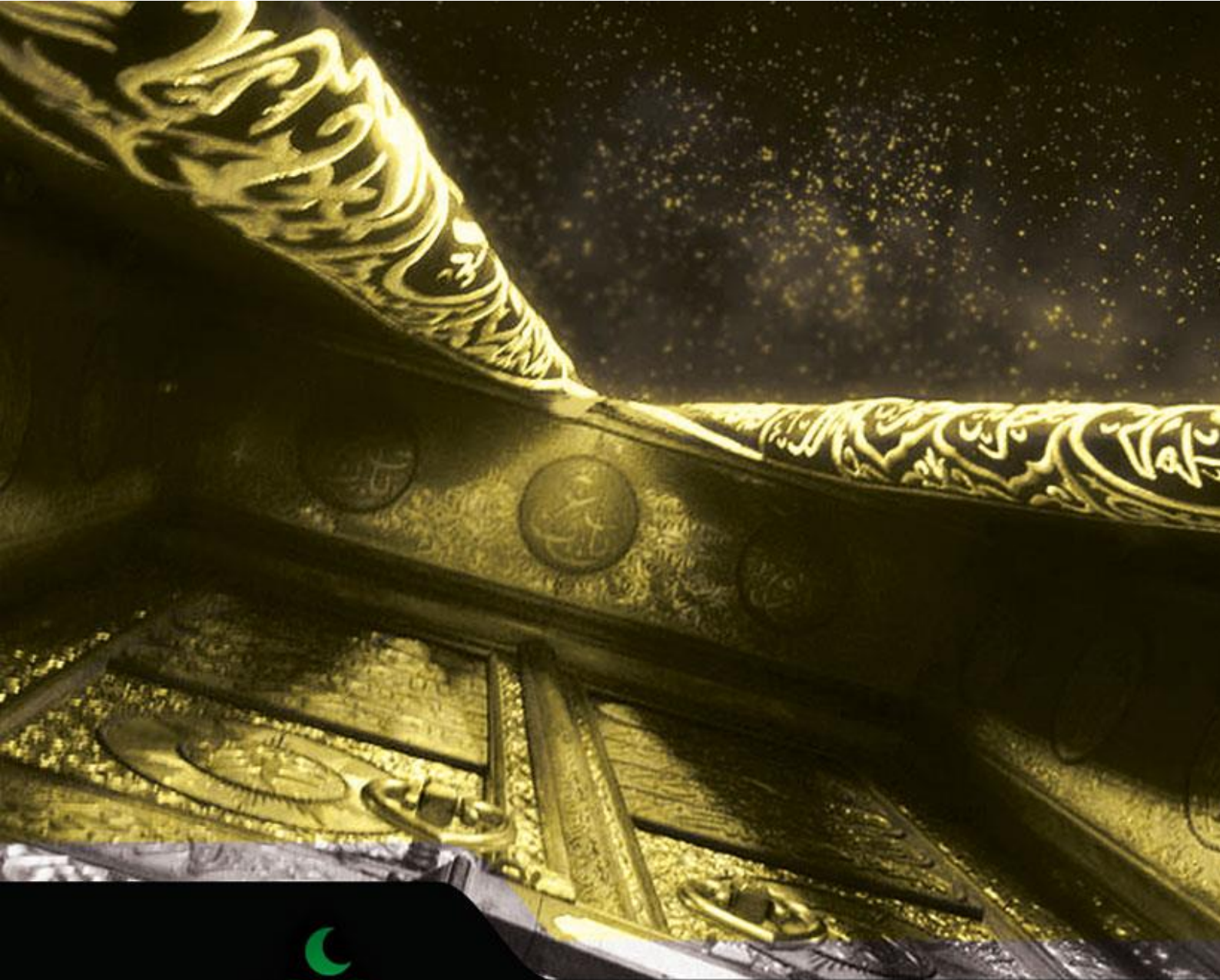
Рецензија:

Милица Стојановић

© Copyright www.islamland.com

info@islamland.com

www.islamland.com

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

Исламско поимање романтике

У име Бога Милостивог Свемилосног

Сва захвала припада Богу, Господару свих светова. Нека је мир и спас над Мухамедом, његовом породицом и свим његовим следбеницима.

Пошто ћемо говорити о исламској романтици онда је нужно да Мухамед, мир Божији над њим, буде главна тема, јер је он Божији Посланик послат свим људима. Он их подучава Божијем верозакону и на њега се угледају сви муслимани у понашању. Он им је најлепши узор којег им је обавеза да следе и да се за његовом праксом поводе, извршавајући тако наредбу Узвишеног Бога:

﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ
كَثِيرًا ﴾

-"Ви у Божијем Посланику имате диван узор за онога који се нада Божијој награди на ономе свету и који Бога много спомиње."
(Ахзаб, 21)

Он је достављао (објаву) од Бога, зато од муслимана није скривао ни један детаљ свог живота било то мало или велико, приватне или јавне ствари, а да се то није сазнало и проширило. Тако је пренешено са генерације на генерацију јер су његове речи, поступци и дела, прописи и верозакон. Путем њих муслиман спознаје своју веру која га води до Божије љубави, задовољства и Раја. Рекао је Узвишени:

﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحِبُّكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ﴾

-"Реци: 'Ако Бога волите, мене следите, и Бог ће вас волети и грехе вам опростити'." (Али Имран, 31)

Основа Ислама је љубав која чини да се покораваш своје вољеном, да извршаваш његове наредбе а клониш се забрана. Да се трудиш, колико си то у стању, да му се приближиш чинећи оно што он воли. Највећа и најплеменитија љубав је према Узвишеном Богу. Путем ње се усмерава понашање муслимана и чисти се егоизма. Ова љубав чини племенитим његова осећања, тако да муслиман воли, милостив је

и показује наклоност Божијим створењима, без тога да очекује нешто заузврат. Тако се ослобађа од заљубљености у себе која је изграђена на личним користима и интересима.

Након тога долази љубав према Посланику, мир Божији над њим, искрена и чиста љубав којој се даје предност у односу на љубав према самом себи, иметку и породу. То је због тога јер је он, мир Божији над њим, узрок упуте и позивач ка Богу, Његовој исправној вери коју је Бог учинио спасом од Ватре и разлогом уласка у Рај онеме ко је буде следио. Стога, Посланик, мир Божији над њим, заслужује овај велики положај и узвишени степен уз положај са којим га је Бог послао, а то је степен робовања, скрушености и преданости Богу. Рекао је Узвишени:

﴿ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴾

- "Реци: 'Ако су вам очеви ваши, и синови ваши, и браћа ваша, и жене ваше, и род ваш, и имеци ваши које сте стекли, и трговинска роба за коју се плашите хоће ли прође имати, и куће ваше у којима се пријатно осећате – дражи од Бога и од Његовог Посланика и од борбе на Божијем путу, онда причекајте док Бог Своју одлуку не донесе. А Бог грешнике неће упутити на Прави пут." (Тевбе, 24)

А онај ко сматра да је Ислам вера строгоће и грубости тај је погрешно и промашио истину. Ислам је свеобухватна вера која, у животу једног муслимана, не оставља ни мало ни велико, материјално или душевно а да га није усмерила на исправан начин и сваку ствар ставила на њено одговарајуће место. Ислам није само вера која садржи убеђења, прописе и бонтон, већ је то и вера романтичности. Свеобухватно исламско разумевање романтике подразумева љубав, самилост, благост, нежност, добротинство, нежна осећања, племенит морал и опхођење према свему што се налази око човека у овоме космосу. И то није ограничено на само једној релацији онога што од речи и дела буде између човека и жене (већ обухвата сва створења). Исламска романтика није ограничена на лепо опхођење са онима које волиш а према другима да се лоше понашаш. Због тога ћемо навести

неке особине и моралне норме романтичног муслимана како би било јасније разумевање љубави и романтике у Исламу према свему што окружује човека.

Абд Ер-Рахман ибн Абд Ел-Керим Еш-Шиха

WWW.ISLAMLAND.COM

Романтичан муслиман

Романтичан муслиман је онај у кога људи имају потпуно поверење, било да се ради о њиховим животима, имецима или чашћу. Због речи Посланика, мир Божији над њим: -"Зар нећете да вас обавестим ко је верник (му'мин), онај коме људи повере (сигурни су за) своје иметке и животе. А муслиман је онај од чијег језика и руку су сигурни људи." (Бележи га Абдулах ибн Мубарек, Имам Ахмед, Ибн Хибан и други, а учењак Шуајб Арнаут га оценио као Сахих-потпуно веродостојан)

И не само то, романтичан муслиман је онај који људима жели добро и ради на томе да оно до свих допре, без тражења надокнаде за то. Рекао је Посланик, мир Божији над њим: -"Чувај се забрањених дела бићеш најпобожнији човек. Буди задовољан ониме што ти је Бог одредио бићеш најимућнији човек. Чини добротворство према комшији бићеш верник (му'мин). Воли људима оно што себи волиш бићеш муслиман." (Бележи га Имам Ахмед, Тирмизи и др. А добрим (Хасен) га оценио учењак Албани)

Романтичан муслиман је онај који је праведан према себи, друштву у којем борави, па чак и према непријатељима; не товари прекршај један на други. Посланик, мир Божији над њим, је, када би слао војску у поход на многобошце, оне који су га на невоље стављали, протерали из родног места и помогли да он буде протеран, убијали његове другове и мучили његове присталице, опоручивао би својој војсци: "Крените са именом Бога .... И немојте убити дете, нити жену, нити старца. Немојте затрпати бунар, нити посећи дрво осим онога које вас онемогућава да се борите или се испречило између вас и непријатеља. Немојте масакрирати ни човека ни животињу. Немој да варате или сакријете нешто од ратног плена." (Бејхеки у делу 'Ес-Суненул Кубра', број 18155)

Романтичан муслиман је онај који чува окружење у којем живи са свиме што оно садржи, чак и животиње, па не дозвољава да се оне муче. Једном приликом је Посланик, мир Божији над њим, прошао поред магарца којем је било жигосано лице, па је рекао: "Зар до вас није дошла вест да сам проклео онога ко животињу жигосе на лице или је по лицу удара?" (Бележи Ебу Давуд а учењак Албани каже да је

хадис потпуно веродостојан – Сахих) Већ се према животињама треба односити са благошћу и милошћу. Аиша, нека је Бог задовољан њом, каже: "Посланик, мир Божији над њим, би постављао посуду за мачке и оне би из ње пиле." (Таберани)

Романтичан муслиман води рачуна и о птицама, не плаши их нити их лови без потребе. Рекао је Ибн Месуд, нека је Бог задовољан њим: "Били смо са Послаником, мир Божији над њим, на путовању. Он је отишао да обави неку своју потребу а ми смо угледали врапца са два младунчета. Узели смо ова два младунчета. Дошао је врабац и почео узнемирено махати крилима. У томе се Посланик, мир Божији над њим, вратио и видевши то рекао: 'Ко ју је узнемирио њеним младунцем? Вратите јој њене пилиће'. И видео је спаљене мравњаке па је упитао: 'Ко је ово спалио?' –Ми, рекли смо. 'Није дозвољено да ватром кажњава осим Господар ватре'- одговорио је." (Бележи Ебу Давуд а учењак Насируд-Дин Албани га оценио као веродостојан)

Романтичан муслиман чува места окупљања људи и не чини нешто што ће спречити да се та места користе, било да ту баца смеће или томе слично. Рекао је Посланик, мир Божији над њим: "Чувајте се два проклињања (дела због којих бивате проклињати): Обављање филиолошке потребе по путевима или у хладу (који људи користе за одмарање у њему)." (Бележи га Ебу Давуд а учењак Албани га оценио као веродостојан)

И не само то већ муслиман склања све што смета њему или другим људима, због речи Посланика, мир Божији над њим: "Склањање са пута оно што смета људима је похвално дело за које следи награда." (Бухарија и Муслим)

Такође, романтичан муслиман чува све што користи људској заједници попут плодног дрвећа и сл. Рекао је Посланик, мир Божији над њим: "Не сеците стабло које даје плодове, нити убијајте животињу ако за тиме немате потребу и чувајте се угњетавања верника." (Ебу Давуд)

Романтичан муслиман позива очувању природе путем подизања свести о важности сађења дрвећа и биљака. Рекао је Посланик, мир Божији над њим: "Ако би наступио Судњи дан а у руци некога од вас била садница (палме) и он био у стању да је посади пре него ли устане, нека то и уради." (Бухарија)

Муслиман чува воду, не прља је нити загађује. Рекао је Џабир, нека је Бог задовољан њим: "Забранио је Посланик, мир Божији над њим, да се мокри у стајаћу воду." (Бележи Муслим) Већ се труди да је обезбеди и учини доступном свима којима је она потребна, због речи Посланика, мир Божији над њим: "Муслимани заједно суделују у три ствари: Пашњацима (који нису ничије власништво), води (која је у природи) и ватри." (хадис је веродостојан, преноси га Ебу Давуд) Тако да ће уложити сав напор да сачува изворе и побољша њихово функционисање како би од тога имали користи и људи и животиње и биљке. У том смислу он неће беспотребно и преко мере проливати воду. Посланик, мир Божији над њим, је рекао Са'ду који прао одређене делове тела пре обављања молитве (а при томе користио воду више него што му је потребно): "Шта је ово разбацавање?" - 'Зар и приликом чишћења тела може бити разбацавање?', упита Са'д. – 'Да, па макар био на реци која тече'- одговори Посланик, мир Божији над њим." (Бележи Ибн Маџе а веродостојним оценио учењак Албани)

Пошто је нама наређено да следимо Посланика, мир Божији над њим, који представља врхунац романтичности у пуном и свеобухватном значењу овог термина и племенитости опхођења према другима, то слеђење је постало убеђење муслимана и веровање које се спроводи у свакодневну праксу желећи тиме Божије задовољство. Рекао је Узвишени:

﴿ قل إن كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله ويغفر لكم ذنوبكم والله غفور رحيم ﴾

- "Реци: 'Ако Бога волите, мене следите, и Бог ће вас волети и грехе вам опростити'. – А Бог прашта и милостив је." (Алу Имран, 31)

Ово је Ислам

Ово је Ислам, љубав према свему што је Бог створио, која се спроводи кроз извршавање Његових наредби. Па човек како год храни своје тело јелом и пићем исто тако храни душу вером која га води у свет племенитости, а удаљава од животињских и страствених нагона. Она му помаже да прочисти своје нагоне и омекша своје емоције. У овој брошури ћемо говорити о једној области романтике из живота Посланика, мир Божији над њим, са његовим женама. Јер његово слање је било лепо просветљење за читав свет а посебно за жене. Он је подигао њен степен, обавезао да се жена мора поштовати те одстранио од ње неправду коју је трпела. Жена је у предисламском периоду живела подређеним начином живота, како је то и описао Омер ибн Хатаб, нека је Бог задовољан њим, вођа правоверних и други вођа након Посланика, мир Божији над њим: "Тако ми Бога, у паганско (предисламско) доба нисмо се освртали на (права) жене. Све док Бог по питању њих није објавио што је објавио и није им доделио што им је доделио." (Бележи га Бухарија)

Када је дошао Ислам, његове смернице по питању жена су биле јасне. Па је појаснио да је од добротe човека и потпуности његовог лепог морала и племенит однос спрам жене. Па је рекао Посланик, мир Божији над њим: "Најбољи од вас је онај који је најбољи према женама." (Бележи га Хаким а учењак Албани оценио као потпуно веродостојан – Сахих)

Па је жена у хладу Ислама уживала висок степен и уважено место које не уживају ни мушкарци ни жене у другим заједницама и друштвима. Посланик, мир Божији над њим, је волео жене природном (људском) љубављу. Он, мир Божији над њим, је рекао: "Од овог света драгим су ми учињене три ствари: Жене и мириси, а радост мога ока је учињена у молитви." (Бејхеки) Та љубав је подстакнута благошћу, самилошћу и нежношћу. Рекао је Посланик, мир Божији над њим: "Опоручујем вам да се према женама племенито понашате." (Бележи га Муслим)

Њена права се морају заштитити од нарушавања, мора се наређивати племенит однос према њој, њено поштовање и уважавање те забранити да се на било који начин понижава (запоставља). Рекао је

Посланик, мир Божији над њим: "Од верника најпотуније веровање има онај који је најлепшег понашања и онај који је најблажи према својој породици." (Бележи га Ахмед, Тирмизи и др.)

Па је Посланик, мир Божији над њим, жену поставио на место које није поседовала пре Ислама. Тако да је постала равноправна са човеком у свему осим у стварима које је Верозакон изузео попут наследства, сведочења и сл., на шта докази указују да је од посебности мушкараца и њихов део. Рекао је Посланик, мир Божији над њим: "Заиста су жене попут мушкараца." (Ахмед, Ебу Давуд и др. А хадис је оцењен као веродостојан – Хасен)

Чак шта више, Посланик, мир Божији над њим, је жену учинио од најбољих овосветских поклона. Рекао је: "Овај свет је ужитак, а најбољи ужитак на њему је добра (побожна) жена." (Муслим)

Посланик, мир Божији над њим, је жену учинио срећом на овоме свету када каже: "Четири ствари су срећа: Добра (честита) жена, угодан смештај, добар комшија и пријатна јахалица." (Бележи га Ибн Хибан, Мунзири и Бејхеки у делу 'Шуабул Иман, са исправним – Сахих – ланцем преносилаца по критеријима Бухарије)

А такође је учињена половином човекове вере. Добра жена је узрок исправног усмерења човека. Рекао је Посланик, мир Божији над њим: "Када се човек ожени употпунио је половину своје вере па нека се боји Бога по питању друге половине." (Бејхеки, хадис је веродостојан – Сахих)

Као што је Посланик, мир Божији над њим, од жена највише волео мајку и наредио да се она мора поштовати. Обавезао је добротинство према њој, да се о њој води брига и поклања пажња. И то је учинио од разлога уласка у Рај. Дошао је Џахим Ес Сулеми код Посланика, мир Божији над њим, и рекао му: 'О Божији Посланиче, хтео сам да идем у борбу па да се посаветујем са тобом.' – Имаш ли мајку? – упита га Посланик, мир Божији над њим. А он одговори: 'Имам'. – "Онда буди са њом, јер Рај је под њеним стопалима." (Бележе га Ахмед, Тирмизи и др. са веродостојним – Сахих ланцем)

У погледу добротинства и пажње према жени (мајци) је дата предност над човеком (оцем). То је Посланик, мир Божији над њим, наредио човеку који га је питао: "О Божији Посланиче, ко је најпречи

да се према њему лепо опходим?" – "Твоја мајка", одговори му Посланик. – "А ко затим"? упита поново. – "Твоја мајка", рече му Посланик. – "А након ње?" упита поново. А Посланик му одговори: "Твоја мајка." – "А након ње?" – "Твој отац", одговори му Посланик, мир Божији над њим. (Бухарија)

Као што је волео Посланик, мир Божији над њим, жену као супругу. Упитао га је Амр ибн Ас: "О Божији Посланиче, ко ти је најдражи?" – "Аиша", рече он. Упитао сам: "А од људи?" А он рече: "Њен отац." (Бухарија)

Поред тога што је волео жену као супругу исто тако је волео и као кћер. Каже Аиша, нека је Бог задовољан њом: "Нисам видела никога да више личи Посланику, мир Божији над њим, од његове кћери Фатиме у ћутљивости, скрушености, понашању, њеном устајању и седању." И каже: "Када би дошла код Посланика, мир Божији над њим, он би устао, пољубио је и посадио да седне где иначе он седи. А када би Посланик, мир Божији над њим, отишао код ње она би устала, пољубила га и рекла да седне где иначе она седи..." (Тирмизи, 3872. Са добрим ланцем преносилаца)

Овај високи ниво опхођења према свима а посебно према женама је проистекао из смерница Господара које је дао свим муслиманима, а то су благост, нежност и милост према другима те поштовање жене посебно. Рекао је Узвишени:

﴿ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُنَّ وَكَيْفَ تَكْرَهُنَّ وَيَجْعَلُ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ﴾

- "И са њима лепо живите. А ако вам се код њих нешто не свиди, можда је баш у томе што се вама не свиђа Бог велико добро дао." (Ен-Ниса, 19)

Рекао је Ибн Кесир у тумачењу овог ајета: "То јест; Улепшајте ваше речи према њима, ваше поступке и ваше изгледе као што ви волите да оне то за вас чине. Па радите онако како бисте волели да оне раде, као што каже Узвишени:

﴿ وَلِهِنَّ مِثْلَ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ﴾

- "Њима припада исто права колико и обавеза." (Ел-Бекаре, 228)

Следбеници Посланика, мир Божији над њим, су пожурили да у пракси спроведу ове упуте и начин опхођења према жени који је од Господара објављен. Тако је Абдулах ибн Абас, нека је Бог задовољан њим, учењак овога народа, говорио: "Ја се улепшавам за своју жену као што се она за мене дотерује. И ја не желим да од ње захтевам сва своја права јер ме то обавезује да јој приуштим сва права која она има код мене, јер Узвишени каже: **"Њима припада исто права колико и обавеза."**

Опорука оца муслимана своме сину како да се опходи прве брачне ноћи

Испољавање романтике, лепо опхођење, благост и подношење је пут узорног муслимана којим он корача. Њиме се руководи, њега спроводи и на њега подстиче извршавајући тако Божију наредбу. Један од учењака Ехли Сунета и Џемата овако саветује свога сина:

"Сине мој, заиста, нећеш постићи срећу у својој кући осим са десет поступака које ћеш практиковати према својој жени. Па добро упамти ово и труди се да их спроведеш у дело.

Што се тиче првог и другог савета они гласе:

Уистину жене воле лепе речи и обзнањивање љубави према њој. Па немој да шкртариш према својој жени у овим стварима. Ако будеш шкртарио то ће између тебе и ње направити преграду, удаљеност и умањити љубав.

Трећи савет:

Жене презиру грубог и тврдоглавог човека а искориштавају слабића и мекоњу. Па сваку особину употреби тамо где јој је место то ће повећати љубав и донети смиреност (благостање).

Четврти савет:

Жене код људи воле оно што они воле код жена од племенитих речи, лепог изгледа, чистоће и угодних мириса. Па у свакој ситуацији буди такав.

Пети савет:

Кућа је женино царство. У њој она осећа да је на престолу и да је краљица. Немој никако да рушиш њено краљевство у којем живи или да је покушаш лишити престола на којем се налази. Ако то покушаш постао си супарник у власти а нема већег непријатељства за краља него да неко покушава да му то отме па макар и испољавао супротно томе.

Шести савет:

Жена воли да придобије свога мужа а да тиме не изгуби своју породицу (оца, мајку, браћу). Немој да стављаш себе и њих на ваги условљавања; или они или ти. Јер она ће, чак и ако одабере тебе, бити у невољи и то ће пренети у твој свакодневни живот.

Седми савет:

Жена је створена од кривог (заобљеног) ребра и ово је тајна њене лепоте и привлачности а не мана. "Лепота трепавице је у њеној заобљености." Немој је немилосрдно нападати ако нешто погрешити покушавајући да исправиш кривину која је при њој па да је тако сломиш а њено сламање је развод брака. Нити да је тако оставиш у грешкама па да се кривина још више повећа, да те потчини себи и да више не буде блага према теби нити те више буде хтела слушати. Увек са њом буди између два споменути стања.

Осми савет:

Жене су по природи склоне порицању и негирању добротина. Па и ако увек будеш према њој добар а само једном погрешити рећи ће: 'Никад никакво добро од тебе нисам видела.' Немој да те овакав поступак наведе да је презиреш или се од ње удаљиш. Јер и ако ти се ово не свиђа пуно је других поступака које код ње волиш.

Девети савет:

Жена пролази кроз периоде телесне слабости и психичке исцрпљености тако да је Бог у тим ситуацијама жену ослободио многих обавеза које иначе извршава. Тако да је у овим стањима (месечног циклуса) у потпуности ослободио обављања молитве а пост је одложио до периода када се врати у првобитно стање и усталили расположење. У том периоду буди са њом педагог и олакшај јој као што јој је олакшао Узвишени Бог у извршавању неких обавеза па немој од ње пуно тражити и захтевати.

Десети савет:

Знај да је жена заточеница код тебе па буди према њој милостив и пређи преко њених слабости биће ти најбољи ужитак и сапутница.

Савети мајке муслиманке својој кћери на дан венчања

Као што смо видели мушкарци имају свој удео у исламској романтици а исто тако и жене имају свој удео кроз леп суживот и опхођење према своме мужу. Једна од њих је и мајка Ијаса (Умму Ијас), кћер Авфа ибн Алама Еш-Шејбанија коју је заприсио Амр ибн Хаџер, владар Кенде. Када се приближио дан венчања, њена мајка, кћи Ел-Хариса, се осамила са њом и посаветовала је. Појаснила јој основе срећног брачног живота и оно што су њене обавезе спрам мужа, рекавши:

-"Кћери моја, ако је икога сувишно опомињати, јер је и онако лепог одгоја, онда си то ти. Међутим, савет је опомена немарноме и помагало паметноме. Када жена не би била у потреби за мужем, због богатства својих родитеља и због њихове велике потребе за њом ти би најмање овисила о мужу. Али жене су за људе створене а људи за жене.

Кћери моја, ти напушташ амбијент у којем си била и гнездо у које си се попела а идеш у настамбу коју не познајеш и пријатељу на којег се још ниси навикла. Па је он, тиме што те добио, постао краљ. Буди му робиња биће ти слуга и повереник.

Запамти десет ствари које ће ти бити залиха (у браку):

Прва и друга ствар:

Скромност и задовољство. Послушност и покорност.

Трећа и четврта ствар:

Води рачуна о ономе што ће код тебе видети и помирисати. Нека на теби не види ништа ружно и нека не осети од тебе осим најлепши мирис.

Пета и шеста ствар:

Води рачуна о његовом времену спавања и јела. Јер осећај глади доноси ватру а прекидање сна срџбу.

Седма и осма ствар:

Чувај његов иметак и лепо се опходи према послужи и укућанима. Чување иметка је рационална потрошња а лепо опхођење према укућанима лепо планирање.

Девета и десета ствар:

Немој одбијати његове наредбе и немој откривати његове тајне. Јер ако се супроставиш његовој вољи, расрдиш га и откријеш његову тајну нећеш бити сигурна његове преваре. Затим, немој се никада радовати пред њим док је он тужан нити бити депресивна пред њим а он сретан.

Из свега споменутог постаје јасан високи степен и велики положај који је себи жена, у сени исламске романтике, зацртала. У овоме је и одговор онима који говоре како је Ислам неправедан према жени. Како да, онај који је воли и који је многе своје смернице посветио ка вођењу рачуна о жени, како да јој чини неправду и да руши њена права?!

И то ће ти, цењени читаоче, постати јасно кроз ову књигу која говори о једном делу романтике у животу онога који је милост и путоказ а то је Мухамед ибн Абдулах, мир Божији над њим. Његова романтика у породици коју није спречило то што је доносиоц Вере и вођа народа. Није га то омело да потпуну пажњу поклони породици кроз сажете речи које носе висока и многобројна значења. Речи које је учинио опоруком своје народу када каже: -"Најбољи од вас су они који су најбољи према својим женама. А ја сам најбољи према својој породици." (Бележи Бухари)

Па се доброта људи мери величином доброте у опхођењу према породици и лепоти заједничког суживота. Том добротом се постиже самилост и љубав а он, мир Божији над њим, је најбољи човек, којег је та доброта попела на највише степене људске савршености у милости, љубави и лепом опхођењу према свима уопштено а према укућанима посебно. Од показатеља да је то заиста тако је и догађај када им је дато да бирају, након што су оне тражиле да троше више него је он могао да им приушти, па су све оне одабрале њега а одбациле овај свет и његове украсе. Биле су задовољне њиме и оним што је за себе одабрао од средстава преживљавања. Каже Аиша, нека је Бог задовољан њом: - "Када је наређено Посланику, мир Божији над њим, да нам понуди избор, почео је од мене рекавши: 'Споменућу ти једну ствар па немој журити све док се не консултујеш са својим родитељима.' А он је знао

да моји родитељи неће бити за то да га оставим. А затим је наставио:
'Узвишени Бог је рекао:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتُّعَنَّ
وَأَسْرَحَنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا . وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ
لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴾

- "О Веровесниче, реци женама својим: 'Ако желите живот на овоме свету и његов сјај, онда се одлучите, даћу вам пристојну отпрему и лепо ћу вас отпустити. А ако желите Бога, и Посланика Његовог, и онај свет – па, Бог је, заиста, онима међу вама који чине добра дела припремио награду велику." (Ел-Ахзаб, 28-29) Па сам упитала: У чему да консултујем своје родитеље? Ја заиста желим Бога, Њоговог Посланика и онај свет. А након тога су све жене Посланика урадиле како сам и ја поступила." (Муслим)

И ово указује на величину њихове љубави према њему, задовољства њиме и држања уз њега због вредности које поседује од лепог бонтона, блакости у опхођењу до љубави и самилости. И биле су сигурне да те особине засигурно неће наћи код другог мимо њега. Посланик, мир Божији над њим, је имао девет жена које су живеле под његовом заштитом у срећном и мирном брачном животу. Каже о њему италијанска публицисткиња, Л.Вециа Ваглер (**Veccia Vaglieri**) у свом делу "Одбрана Ислама" у којем одбија нападе и подвале како је Ислам вера прохтева па каже: "Мухамед, мир Божији над њим, се током своје младости, када пориви за страстима буду најјачи, није женио осим са једном женом. И поред чињенице да је живео у арапском друштву где институција брака као друштвено уређење није постојала или је била на ишчезнућу. Друштво у коме је био обичај имати више жена и где је развод био једноставан чак и због ситних ствари. Та жена је била Хатица, нека је Бог задовољан њом. Њене године су премашивале године Посланика, мир Божији над њим. Са њом је остао двадесет и пет година, бивајући јој искрени и вољени партнер. Није се женио другом женом све док Хатица, нека је Бог задовољан њом, није умрла и након што је он достигао педесету годину. А свака следећа женидба је имала друштвено-социјалну или стратешку позадину. Он, мир Божији над њим, је тиме циљао почаст женама које су се окитиле богобојазношћу или је хтео да оствари добре породичне везе са другим племенима и заједницама а све са циљем крчења нових путева за ширење Ислама. То једино није био случај са Аишом, нека је Бог задовољан њом. Оженио се Мухамед, мир Божији

над њим, са овим женама а оне нису биле девице (све су имале претходни брак), нити су биле младе, нити лепе; па како га онда оптуживати да је био сексуално оптерећен. Био је човек не Бог и можда је жеља за децом управо била пресудна у његовој жељи да се поново ожени јер сва деца коју му је родила Хадица су умрла. И поред тога што је поседовао скромна средства почео је са оснивањем велике породице. Међутим, увек се руководио принципима потпуне једнакости према свим својим женама. И никада није прибегавао прављењу разлика међу њима. Поступао је по пракси претходних посланика попут Мојсија и других којима нико од људи не приговара због вишеженства! И да ли је узрок тога (напада на Мухамеда, мир Божији над њим) јер не познајемо свакодневни живот осталих посланика док у исто време познајемо сваки детаљ брачног живота Мухамеда, мир Божији над њим."

Племенити Посланик, мир Божији над њим, је највећа личност историје уопште која је успела да утиче на комплетне токове човека и томе сведоче и праведни немуслимани који су ишчитавали живот Посланика, мир Божији над њим, и сагледали дубину његове посланице као и обим раширености и снагу утицаја. Пословица каже: "Истина је оно што непријатељ призна." Каже Михаел Харт (Michael Hart) у својој књизи 'Сто најутуцајнијих личности у историји човечанства': "Стављање Мухамеда, мир Божији над њим, на прво место особа које су утицале на ток човечанства може зачудити неке а можда се многи томе и противе. Међутим, он је једини човек у историји који је успео да постигне огромне успехе како на верском тако и на овосветском плану."

Ово сведочи ситуација у којој се налазимо; брзина којом се његов позив шири, брига његових следбеника и чврсто држање за прописе вере не жалећи средства на путу ширења његове праксе. Колико је само оних који прихватају његову веру а како је само мало оних који је напусте. Истина када омами срце и помеша се са душом постаје њихов пут. Када је Билал Ел-Хабеш (Персијанац) прихватио Ислам мучили су га (његови власници), бичевали, стављали врео камен на његова прса и вукли на лице по врелом песку Меке како би оставио своју веру. Али му то мучење није повећало осим устрајност, постојаност и често понављање вечних речи: Један, Један.

С'ад ибн Еби Векас је био човек који је много добротина чинио својој мајци. Али када је прихватио Ислам она му је рекла:

"Нећу јести нити пити све док не умрем и то буде срамота за тебе те буду говорили: 'О убицо своје мајке!' – Па је он рекао: 'Немој то радити, мајчице моја, јер ја своју веру нећу оставити ни због чега.' Провела је један дан није јела и била је упорна. Па и други дан није ништа јела и већ је постало тешко. Каже С'ад: 'Па када сам видео то рекао сам јој: - Тако ми Бога, мајко, ти знаш да када би имала сто душа па једна по једна да ти излази неби своју веру напустио ни због чега. Ако хоћеш једи а ако нећеш и не мораш.' Па када је видела то почела је јести."

Посланиково опхођење према његовим женама

Опуштајућа страна Посланиковог односа са својом породицом

Ислам указује муслиману на обавезу давања самом себи права која му припадају попут дозвољеног опуштања, у складу са верозакоским правилима, како би одагнао од себе досаду и како би могао наставити пут ка Узвишеном Богу, уз улагање напора и озбиљношћу. Рекао је Посланик, мир Божији над њим: "Одморите срца један период након одређеног времена." (Ес-Сехави)

Ово је условљено да не прерасте у игру и опуштање на рачун других битних ствари па да се живот муслимана преточи у забаву од које нема никакве користи и у којој човек заборави због чега је створен. На почетку Ислама су следбеници Божијег посланика мислили да је Ислам само вера труда и да не познаје опуштање, одмарање и дозвољено забављање. Рекао је Ханзала ибн Хузејм ел-Ханефи, нека је Бог задовољан њим: "Срео ме је Ебу Бекр и рекао: 'Како си?' – 'Ханзала је дволичњак', рекао сам. Рекао је: 'Слављен нека је Бог, шта то говориш?' Одговорио сам: 'Када смо код Посланика, мир Божији над њим, и када нам говори о рају и паклу будемо у стању као да их видимо својим очима. А када се вратимо својим породицама заузмемо се својим женама, децом и иметком па доста тога заборавимо.' А Ебу Бекр ми је рекао: 'Тако ми Бога и ми исто то осећамо.' – Па смо заједно отишли код Посланика, мир Божији над њим. Рекао сам: 'Ханзала је дволичњак, о Божији Посланиче.' – 'А због чега то? - упитао је. Рекао сам: 'Када смо код тебе, мир Божији над тобом, и када нам говориш о рају и паклу будемо у стању као да их видимо својим очима. А када се вратимо својим породицама заузмемо се својим женама, децом и иметком па доста тога заборавимо.' Па је Посланик, мир Божији над њим, одговорио: 'Тако ми Онога у чијој руци је моја душа, када бисте ви били увек у истом стању као да сте код мене и када вам се говори, заиста би се са анђелима руковали па улицама и у својим кућама. Али је то, о Ханзала, период након периода.' То је поновио три пута." (Муслим)

Ово њихово схватање се променило када су спознали да је Ислам забаву са породицом, уношење радости у њихова срца и среће учинио делом вере. И то није чудно јер Ислам је свеобухватна вера која обухвата потребе тела, душе и разума. Рекао је Посланик, мир Божији над њим: "Свака ствар која није спомињање Бога је обична игра и забава, осим у четири случаја: Играње човека са својом женом, тренирање коња, обављање својих потреба и тренирање пливања." (Асбехани, Несаи и др.)

Такође су схватање променили када су видели од Посланика, мир Божији над њим, оно што их на то упућује. Каже Џабир Ибн Семуре, нека је Бог задовољан њим: "Посланик, мир Божији над њим, није устајао са места где је обавио јутарњу молитву све док Сунце не изађе. А када би изашло устајао би. До тада би разговарали о догађајима из предисламског периода и смејали се а он би се, мир Божији над њим, осмехивао." (Муслим)

И не само то, већ је наређивао да се себи да период одмора и разоноде. То је рекао Абдулаху Ибн Омеру: "О Абдулах, Обавештен сам да дању постиш а ноћу клањаш?" – Да, о Божији Посланиче, - одговорио сам. Па ми је рекао: "Немој то радити! Пости али и једи (некад прескочи пост), клањај али и спавај јер твоје тело има право код тебе, и твоје очи имају право код тебе, и твоја жена има своја права код тебе, и твој гост има права код тебе." (Бухари)

1. Посланик, мир Божији над њим, забавља своју породицу:

Посланик, мир Божији над њим, је водио рачуна да орасположи своју породицу и да у кућну атмосферу убаци срећу и привлачност. Искориштавао је сваку прилику која би му се указала да унесе расположење а одагна нервозу и досаду. Каже Аиша, нека је Бог задовољан њом: "Ушли су неки абесински дечаци да се играју у џамију а он, мир Божији над њим, ми је рекао: 'О румена, да ли би волела да их гледаш?' – Да, одговорила сам. Па је устао, одшкринуо врата, попео ме на његова рамена тако да сам лице прислонила на његов образ. Од онога што су они (дечаци) изговарали било је и; 'Ебу ел-Касим (Мухамед, мир Божији над њим) је добар'. Па ме је Посланик, мир Божији над њим, питао: 'Је ли ти доста?' Рекла сам: 'Немој пожуривати Божији Посланиче.' Па је још остао тако а након неког времена опет упитао: 'Је ли ти доста?' Рекла сам: 'Немој пожуривати Божији

Посланиче, не због тога што волим да их гледам већ што сам хтела да његове жене чују његово удовољавање мени и за моје место код њега."

2. Племенити Посланик опрашта како би породица била срећна:

Њега је Господар његов одгајао па је од природе Посланика мир Божији над њим, било да се никада није супростављао неким стварима које не воли већ је прелазио преко тога, правио се да не примећује и окретао главу од неких престапа које су чинили његови укућани уколико не би имало прекршаја верозаконских прописа. Све то како им неби повредио осећања и уништио идеје. Каже Аиша, радијалаху анха, да је Ебу Бекр, њен отац, нека је Бог задовољан њим, ушао код ње а ту су биле две девојчице. То су били дани Мине. Оне две су ударале у деф а Посланик, мир Божији над њим, се покрио одећом. Па их је Ебу Бекр растерао а Посланик, мир Божији над њим, је открио лице и рекао: "Остави их Ебу Бекре, ово су дани бајрама." (Бухари)

3. Племенити Посланик употпуњује срећу својих укућана:

Од знакова љубави, честитости и душевне стабилности је и то да човек тражи све начине како би у срце вољене особе усадио срећу и радост. Посланик, мир Божији над њим, је водио рачуна о свим стварима које проузрокују радост његових укућана. Каже Аиша, нека је Бог задовољан њом, да би се она знала играти са девојчицама у присуству Посланика, мир Божији над њим. А оне би од њега стишавале своје гласове. А Посланик би допуштао да долазе код мене." (Муслим)

4. Посланикове, мир Божији над њим, шале са својом породицом:

Као што исламске упуте и смернице имају све што окрепљује душу и тело исто тако у њима се налази оно што поправља расположење и доводи до радости и среће. Посланик, мир Божији над њим, није запостављао ову област већ јој је поклањао велику пажњу. Шалио се са својим пријатељима и породицом али никада није говорио осим истину. А познато је да је шала драга свакоме јер одагнава досаду и

забринутост; то под условом да се поштују верозаконске норме тако да се не сме лагати (измишљати) или некеме нажао учинити. Каже Аиша, нека је Бог задовољан њом:

-"Једног дана се Посланик, мир Божији над њим, враћао са сахране из Бекије па ме је затекао у стању велике главобоље док сам говорила: Ах, моја глава! Чувши то рекао је: 'То сам ја, о Аиша. Ах, моја глава. А шта би ти фалило, Аиша, да умреш пре мене па да те ја купам, замотам у чаршафе, клањам ценазу и закопам те?' Рекла сам: 'Као да те гледам, када би то урадио, вратио би се мојој кући и у њој провео ноћ са неком од твојих жена!' Па се насмешио Посланик, мир Божији над њим, и тада су наступили болови од којих је и умро." (Бележи га Дарими а учењак Албани оценио као добар-Хасен. Погледај дело 'Запечаћени Ценетски напиток', 424.страна)

5. Посланикова разонода са својом породицом:

Скоро да не постоји ситуација у животу Посланика, мир божији над њим, а да у њој нема 'давања одушка'. Посланик, мир Божији над њим, би излазио са својом породицом и шетао са њима. Не би га ометало то што је Посланик, нити достављање вере, нити обавезе вођења народа од тога да води рачуна и о овом делу емоција. Аиша, нека је Бог задовољан њом, нам преноси како би се Посланик, мир Божији над њим, понашао на својим путовањима: "...А када би била ноћ Посланик, мир Божији над њим, би излазио са Аишом и са њом разговарао..." (Муслим)

6. Племенити Посланик и смех на шале његових укућана:

Смех је од природних нагона код човека који је Ислам усмерио како би донео само добро. Рекао је Посланик, мир Божији над њим: "Осмех своје брату, приликом сусрета, је добро и похвално дело." (Бележи га Тирмизи)

Ислам нас је подучио да муслиман треба да буде ведар а не намргођен, мрачног лица од кога се сви плаше. Посланик, мир Божији над њим, се смејао и насмејавао како би одагнао досаду и убацио зрачак среће и питомости. Он, мир Божији над њим, је рекао: "Немој да од добротинства ништа подцењујете! Па макар и то да свога брата дочекате ведрога лица."

7. Племенити Посланик и уношење духа опуштености у породици:

Од његове, мир Божији над њим, природе је било да се шали и смеје. Тако је и породица имала свој удео у тим шалама, његовој друштвености и пријатности да би одстранио од њих умор и досаду а заменио је срећом и радошћу. Каже Аиша, нека је Бог задовољан њом: "Донела сам Посланику, мир Божији над њим, супу са месом. Ту је била и Севда а Посланик је стајао између нас две. Рекла сам јој: 'Једи.' Она је одбила. Рекла сам јој: 'Или ћеш јести или ћу те намазати овом супом.' Па је опет одбила да једе. Па сам умочила руку у супу и њоме попрскала њено лице а Посланик, мир Божији над њим, се насмејао и склонио се како би она могла доћи до мене. Па јој је рекао: 'Попрскај и ти њу', што је она и урадила а Посланик, мир Божији над њим, се насмејао." Тада је наишао Омер и дозивао: 'О Божији робе, о Божији робе!' Посланик, мир Божији над њим, је помислио да ће ући па је рекао њима двојма да устану и да се умију." (Бележи га Ебу Ја'ла Ел-Мусили а учењак Албани оценио као добар-Хасен)

8. Племенити Посланик и његово учествовање у стварима које другима представљају радост:

Од његове, мир Божији над њим, мудрости је и то да се према другима опходио и саосећао у складу са њиховим интересовањима и усмерењима ако у томе нема супростављања верозаконику. Каже Аиша, нека је Бог задовољан њом: "Дошао је Посланик, мир Божији над њим, из битке на Тебуку – или Хајберу – а на њеном шпајзу је била завеса, па је наишао јак ветар и подигао један крај тог застора и виделе су се 'кћери' Аише – играчке, па је Посланик, мир Божији над њим, рекао: 'Шта је ово Аиша?' – Моје кћери – одговорила сам. Па је међу њима видео коња са два крила од крпе и упитао: 'Шта је ово што се види међу њима?' – Коњ, одговорила сам. А он је упитао: 'А шта је ово на њему?' – Крила, рекох. – Зар коњ има крила? – питао је. Одговорила сам: 'Зар ниси чуо да је Сулејман имао коње са крилима?' Па се је смејао тако да су му се кутњаци указали." (Бележи га Ебу давуд)

9. Племенити Посланик се радује срећи својих укућана:

Уношење радости и среће међу своје укућане је доказ доброте човека. Посланик, мир Божији над њим, је био претеча у уношењу радости и привлачности у својој породици. Каже Аиша, мајка верника: " Посланик, мир Божији над њим, је седео када се чула вика и гласови деце. Устао је и видео да је нека Етиопљанка играла и деца око ње. Па ме је позвао: 'О Аиша, дођи да видиш!' Дошла сам и ставила своју браду на његово раме и гледала. Након неког времена ме је упитао: 'Зар ти није доста, зар се ниси заситила?' Говорила сам: - Не, како би видела своје место код њега." (Бележи га Тирмизи)

10. Племенити Посланик и његова друштвеност и дошаптавање ноћу са својим женама:

Од обичаја Посланика, мир Божији над њим, је и то да се често дошаптавао и другарски односио са својим женама. Та метода је помагала и уклањала све негативности које се можда појаве у души као последица свакодневних међуљудских односа. Она у многоме повећава присност, повезаност и обавезне делове љубави. Каже Сафија бинт Хујеј, жена Посланика, мир Божији над њим, да је дошла да посети Посланика, мир Божији над њим, док је био у И'тикафу у џамији, у задњих десет дана месеца Рамазана. Била је код њега и разговарали су. Након тога је устала да иде својој кући. Па је Посланик, мир Божији над њим, устао да је отпрати до куће." (Бележи га Бухарија)

Племенити Посланик и поље саосећања са својом породицом

Ислам узима у обзир и поспешује све аспекте људске природе на којој је Бог створио човека. Од тих аспеката је и саосећајност међу супружницима. А на порив страсти гледа као на потребу која се задовољава а не сузбија. Међутим, она је изнад тога да буде само страст испољавајући животињске ниске пориве. Зато је задовољавање тих порива прописано путем брака који почива на чистоћи и чедности, који обезбеђује душевни смирај и стабилност емоција те гарантује права обема странама. Рекао је Узвишени Бог:

﴿ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾

- "Један од доказа Његових је то што за вас, од врсте ваше, ствара жене да се уз њих смирите, и што између вас успоставља љубав и самилост; то су, заиста, поуке за људе који размишљају." (Ер-Рум, 21.)

Зато је Ислам подстакао своје следбенике на рану женидбу у ситуацији када је то могуће и када се стекну потребни услови. Појашњење тога је у речима Посланика, мир Божији над њим: "О скупино младића, ко од вас буде у стању нека се жени, јер је то лакше за обарање погледа и чишће за полни орган. А ко није у стању онда нека пости јер то ће му бити штит." (Муслим)

А са друге стране упозорио је на испосништво, целибат и потпуно остављање овог света. Од Енеса ибн Малика, нека је Бог задовољан њим, се преноси да је рекао: "Дошла су три човека Посланиковим женама и питали о његовим чиновима покорности. Када су их обавестиле као да им се то учинило малим па су рекли: 'Где смо ми а где је Посланик, мир Божији над њим! Њему је већ опроштено све што је од греха починио и оно што ће починити.' Па је један рекао: 'Што се мене тиче ја ћу, увек, читаве ноћи проводити у обављању молитве.' Други је рекао: 'А што се мене тиче, ја ћу вазда постити и нећу пост прекидати никада.' Трећи је рекао: 'Ја ћу се клонити жена и никада се нећу женити.' Када је дошао Посланик, мир Божији над њим,

питао их је: 'Јесте ли ви они који су рекли тако и тако?' Тако ми Бога, ја се Њега бојим више него ви и покорнији сам Му. Али и поред тога некада постим некада не, клањам (ноћу) а и спавам и женим се. Онај ко не жели моју праксу није од мене." (Бухари)

Ислам је аспекту саосећања која постоје међу супружницима подигао степен тиме што их је учинио чином покорности за које ће муслиман бити награђен као што ће бити награђен и за друга добра дела. Рекао је Посланик, мир Божији над њим: "И у задовољавању ваше жене имате добро дело за које следи награда." Па су га упитали: 'О Божији Посланиче, зар и у томе да неко од нас задовољи своју потребу има награда?' Па им је одговорио: "Шта мислите, ако би задовољио своје прохтеве на забрањен начин, да ли би имао грех?! Исто тако, ако то уради на дозвољен начин имаће награду." (Муслим)

Па је Посланик, мир Божији над њим, подстицао на то због велике важности овог аспекта у животу муслимана, путем којег се постиже стабилност душе, смиреност емоција и обављање обреда бистрог ума и размишљања.

Да се подсетимо на неке примере из живота Посланика, мир Божији над њим, са породицом када је аспект емоција у питању.

1. Племенити Посланик, мир Божији над њим, није никада преварио своју породицу:

Посланик, мир Божији над њим, је пример чедности коју мора поседовати муслиман када га ђаво тера на чињење неморалног чина. Каже Џабир ибн Абдулах, нека је Бог задовољан њим, да је Посланик, мир Божији над њим, рекао: "Ако неко од вас види жену и свиди му се, нека оде својој жени јер код ње ће наћи исто што би и код ове." (Тирмизи)

2. Племенити Посланик, мир Божији над њим, и његова чежња за породицом:

Заиста, брзина повратка човека са путовања је доказ његове љубави и чежње за породицом. У томе су и многе користи од којих је и душевни и смирај. Зато је савет Посланика, мир Божији над њим, по овом

питању био веома јасан: "Путовање је део казне; онемогућава сан, јело и пиће. Па када неко од вас испуни своју потребу нека пожури својој кући." (Бухари)

3. Племенити Посланик, мир Божији над њим, и обнављање љубави и самилости према породици:

Поклон има своју битну улогу а поготову ако се даје онима које волиш. Зато је Посланик, мир Божији над њим, саветовао: "Делите једни другима поклоне јер они отклањају тескобу прса (завист, љутњу, мржњу, срџбу) и немој да комшиница подцењује ни коску коју јој поклони комшиница." (Ибн Хаџер)

Како би се обновила љубав и отклонили одређени поремећаји који утичу на породични живот Посланик, мир Божији над њим, је саветовао да се стално деле поклони. Рекао је: "Када се неко врати са пута, нека се својој породици врати са поклонима." (Ибн Хибан)

4. Племенити Посланик и његова чедност:

Чување органа (од греха) и ограничавање (страсти) само на своју жену је доказ стабилне личности.

Ђаво се труди да поремети ту стабилност и да особу поведе путевима неморала а већ је одређен део блуда Адемовим синовима који их не може мимоићи. Очи чине неморал а њихов неморал је гледање, уши чине неморал а њихов неморал је слушање, језик чини неморал а његов неморал је говор, руке чине неморал а њихов неморал је додир, нога чини неморал а њен неморал је одлазак (на место неморала), срце прижељкује и жуди а полни орган то потврди или одбаци. Као што је о томе обавестио Посланик, мир Божији над њим, а преноси Аиша, нека је Бог задовољан њом: "Вернице које би се доселиле ка Посланику, мир Божији над њим, биле би проверене због речи Узвишеног: '**О веровеснице, када ти дођу вернице да ти положиш заклетву; да неће Богу никога равним сматрати, и да неће красти, и да неће блудничити, и да неће децу своју убијати, и да неће мужевима туђу децу подметати, и да неће ни у чему што је добро послушност одбијати – ти заклетву њихову прихвати и моли Бога да им опрости; Бог, заиста, много прашта, и Он је милостив.**' (61:12)' па

оне вернице које су ово прихватиле прихватала се њихова заклетва. А Посланик, мир Божији над њим, би након што оне ово прихвате говорио: 'Слободне сте сад, дале сте заклетву.' И тако ми Бога, није рука Посланика, мир Божији над њим, дотакла руку жене странкиње (све жене осим ближа родбина по верозаконским прописима а споменуте су у 23. ајету суре Ен-Ниса). Оне су заклетву давале речима. Тако ми Бога, Посланик, мир Божији над њим, није оптерећивао жене осим онолико колико је Бог наредио. А његова, мир Божији над њим, шака није дотакла шаку ни једне жене. Када би дале заклетву говорио би им: 'Прихватио сам вашу усмену заклетву.'" (Муслим)

5. Племенити Посланик и изјављивање љубави својим женама:

Посланик, мир Божији над њим, није видео сметњу да неко искаже љубав својој жени већ је то сматрао од племенитог морала и лепог брачног живота. Ово посебно што је он послат незнабожачком друштву које жени није придавало никакву вредност. Каже Аиша, нека је Бог задовољан њом: "Нисам била љубоморна на ниједну од Посланикових жена осим на Хатицу а нисам је затекла (Хадица, нека је Бог задовољан њом, је умрла пре него што се Посланик оженио Аишом). Посланик би, када би заклао овцу, послао мяса Хатициним пријатељицама. Једног дана сам га наљутила и рекла: 'Хатица?!' А он је одговорио: 'Почашћен сам љубављу према њој'." (Муслим)

А од Аише, нека је Бог задовољан њом, се такође каже: "Када се спомене Хатица Посланик би је похвалио и по добру спомињао. Једног дана сам осетила љубомору и рекла му: 'Зашто је тако често спомињеш а Бог ти је њу заменио бољом од ње?' А он је рекао: 'Није ми је Бог заменио бољом. Она је поверовала када су други одбијали, потврдила истину када су ме други у лаж утеривали, помагала ми њеним иметком када су ми други то ускратили и дао ми са њом децу а то ми није дао са другим женама'." (Бележи га Ахмед)

6. Племенити Посланик и чистоћа у опхођењу са породицом:

Исламске упуте указују на чињеницу да је Бог леп и да воли лепоту, великодушан и воли великодушност, чист и воли чистоћу. Као што нас је о томе обавестио Посланик, мир Божији над њим. И ово је наредба муслиману да буде у најлепшем и најбољем изгледу код свих а посебно код своје породице. Зато је Посланик, мир Божији над њим, наредио да

се на ово обрати пажња, рекао је: "Када неко буде са својом женом, па то буде хтео поновити нека опере одређене делове тела." (Муслим) И каже: "То је племенитије, боље и чистије." (Ебу Давуд)

7. Племенити Посланик и његово вођење рачуна о осећањима укућана приликом опхођења са њима:

Брачни живот је заједнички подухват две особе. Тако да је неопходно да буду у складу и слози како би дошли до верозаконског циља а то је честитост и пород који ће наследити ову Земљу. Зато су упуте Ислама јасне по овом питању. Посланик, мир Божији над њим, је забранио да се са женом одмах има однос пре предигре; рекао је: "Немојте одмах имати однос пре него им од страсти дође оно што је вама дошло како неби себе задовољио пре ње. – Зар је то до мене? упита неко од присутних. Па је рекао: Да, прво је пољуби, помази, заголицај, па када видиш да је прорадила страст онда имај однос са њом." (Мугни 8/137)

Овом питању је Посланик, мир Божији над њим, придавао велику пажњу и наредио да се води рачуна да и жена добије задовољство које односом добија и човек. У том смислу је рекао: "Када неко од вас има однос са својом женом нека буде искрен (предан) у томе. Ако своју потребу оконча пре ње нека не престаје све док и она не задовољи своје потребе." (Хејсеми)

8. Племенити Посланик и размена љубави са својим женама:

Истинска љубав је она која се налази код особе у свакој ситуацији. Она се не мења са променом стања или времена. Овако је било стање Посланика, мир Божији над њим, са његовом породицом. Каже о томе Аиша, нека је Бог задовољан њом: "Забављао би се самном Посланик, мир Божији над њим, док би била у месечном циклусу. Некада би помолио главу из џамије а био би у и'тикафу и ја бих му прала косу а била сам у месечном циклусу." (Бухари)

9. Племенити Посланик и неоткривање тајни својих укућана:

Брачни живот и интима су тајне по питању којих верозакон строго захтева њихово чување и да се не смеју износити у јавност. Поготову оне тајне које слушаоцу дају детаље тако да има увид у догађај као да

је присутан јер се тако губи стид и одважност. Рекао је Посланик, мир Божији над њим: "Најгорег степена код Бога на Судњем дану је човек који приђе својој жени и она њему приђе а након тога открива њену тајну." (Муслим)

10. Племенити Посланик и удовољавање својој породици:

Посланик, мир Божији над њим, је био емотиван и благих осећања. Говорио је свој породици оно што је указивало на његову љубав и милост према њима. Дозивао их је именима која су волели; Аишу, нека је Бог задовољан њом, је звао 'Румена'. Па је био преблаг и често би користио деминутив како би показао шта његово срце осећа од љубави; па би говорио: 'О Аишице'. (Муслим)

11. Племенити Посланик и близина својој породици чак и у ситуацијама када је верозаконски оправдан:

Чак и када постоји верозаконски разлог Посланик, мир Божији над њим, би седео, јео, пио, и забављао се (предигра) са својом женом како би задовољио њена осећања. А такође да би појаснио верозаконски пропис у том случају; шта је дозвољено човеку да ради са својом женом, а шта не, шта одговара њеном стању и позицији. Супротно томе су учења Библије која жену у месечном прању називају нечистом и траже од човека да се склони од ње.

Каже Аиша, мајка верника: "Посланик, мир Божији над њим, би се играо са мном под једним покривачем а била сам у месечном циклусу. Али је био у стању да се суздржи (од односа)." (Бејхеки)

12. Племенити Посланик води рачуна о психичком стању и осећајима својих укућана:

Потреба жене за човеком и потреба човека за женом је ствар устањене природе за разлику од неких других створења чији брак је временски одређен након чега свако иде својим путем. Верозаконски оправдани разлози за ускраћивање полног односа не спречавају да се наслађују једно другим. Аиша, мајка верника, каже: "Посланик, мир Божији над

њим, би ноћу клањао а ја поред њега а била би у месечном циклусу а на мени вунени огртач који би својим делом падао и на њега." (Муслим)

13.Племенити Посланик и његово саосећање са породицом:

Сви Посланикови поступци су усмерење његовим следбеницима и правна упутства помоћу којих могу да воде верски живот. Цињеница да се забављао са својом женом и спавао са њом док је она била у месечном прању правно нам указује да је тело жене чисто као и место на којем борави и указује на дозвољеност спавања са њом под једним покривачем као и указивање на друге прописе који се извлаче из овог поступка. Каже Аиша: "Посланик би се наслањао на моје бутине, а била би у месечом прању, и учио би Куран." (Муслим)

14.Племенити Посланик и његово заједничко купање са његовом женом:

Посланик, мир Божији над њим, је водио рачуна да у свакој ситуацији усрећи своју породицу. Чак и у ситуацијама када је човек далеко од полног односа, када нема страсти, буде исцрпљен и хладног осећаја. Посланик, мир Божији над њим, би се заједно купао са својом женом и забављао је том приликом. Прича Аиша, нека је Бог задовољан њом: "Купала бих се са Послаником, мир Божији над њим, из једне посуде. Па би он грабио воду из посуде и ја бих грабила воду пре њега (у смислу игре). Он би говорио: 'Остави мени!' А ја бих говорила: Остави мени!" (Несаи)

15.Племенити Посланик и љубљење своје жене:

Топлина осећања је, након Божије дозволе гарант за опстанак брачне везе. На тај начин ће се превазићи потешкоће којих некада буде. Помоћу, на први поглед, малих дела и речи можеш задобити љубав своје жене, угасити њену жеђ за пажњом и проузроковати душевни смирај. Посланик, мир Божији над њим, је водио рачуна о овом сегменту и није га запостављао. Каже Аиша, нека је Бог задовољан њом: "Хтео је Посланик, мир Божији над њим, да ме пољуби па сам му рекла: 'Ја постим.' Па ми је одговорио: 'И ја такође.' И пољубио ме је." (Несаи, шејх Албани га оценио као веродостојан у делу Сахих Ебу Давуда, под бројем 2063)

Племенити Посланик и његова људска страна у опхођењу са својом породицом

- Посланик Мухамед, мир Божији над њим, је као и остали људи осим што је одабран посланством, почашћен у односу на њих обавезом достављања (истине) и послат да их изведе из робовања људима ка робовању Господару људи. Послат је да достави Божији закон а то је благодат коју Он даје ономе коме хоће. Он, Узвишени каже:

﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴾

-"Реци: 'Ја сам човек као и ви, мени се објављује да је ваш Бог-један Бог. Па ко жели да од Господара свога буде лепо примљен, нека ради добра дела и нека, у обожавању, своје Господару никога не придружује." (18:110)

- Он, мир Божији над њим, не поседује ништа од Господарства. Није му познато скривено (Гајб), не може (самостално) прибавити неку корист нити штетити и не управља свемиром. Рекао је Узвишени:

﴿ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾

-"Реци: 'Ја не могу ни самоме себи неку корист прибавити, нити од себе какву штету отклонити осим оно што Бог хоће. А да су ми познате тајне, себи би разне користи прибавио, а зло ме не би дотицало; ја само доносим опомене и радосне вести људима који верују." (7:188)

- Поред његове племенитости, великог статуса, високог положаја и почасти слањем објаве одбио је да се претерује по питању њега или да му се даје положај већи од положаја робовања Богу којег му је Он одабрао и почастио га тиме. Каже Посланик, мир Божији над њим: "Немојте ме претерано хвалити и величати као

што то раде хришћани са Исусом, сином Маријиним. Ја сам роб; па реците: 'Божији роб и Његов Посланик'." (Бухари)

- Његове особине, мир Божији над њим, су као и особине других људи. Подноси оно што они подносе. Није вечан на овоме свету. Рекао је Узвишени:

﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴾

- "Мухамед је само посланик, а и пре њега је било посланика. Ако би он умро или убијен био, зар бисте се стопама својим вратили? Онај који се стопама својим врати неће Богу нимало наудити, а Бог ће захвалне сигурно наградити." (3:144)

- Погађало га је оно што је погађало друге. Некада би се разболео и трагао за леком. Рекао је Абдулах ибн Месуд: "Ушао сам код Посланика, мир Божији над њим, док је имао грозницу. Па сам му рекао: 'О Божији Посланиче, имаш јаку грозницу? – 'Да - одговорио је, ја имам грозницу као двојица од вас'. Питао сам: 'То зато јер ти имаш и две награде? Па је Посланик одговорио: 'Да, то је због тога. Нема муслимана којег задеси узнемиравање или га убоде трн и нешто више од тога а да Бог због тога не да да са њега спадају греси као што лишће пада са дрвета.'" (Бухари)

Појашњење: Смисао речи: 'То зато јер ти имаш и две награде?' постаје јасан у речима Сада ибн Еби Векаса који каже: "Упитао сам Посланика, мир Божији над њим: 'Који људи имају највећа искушења?' Па ми је рекао: 'Посланици, па они слични њима па они слични њима. Човек бива искушаван сходно својој вери.'"

- Он, мир Божији над њим, воли и презире. Рекао је Омер ибн Хатаб, нека је Бог задовољан њим, да је једне прилике дошао

неки човек код Посланика и тражио милостоњу. Посланик, мир Божији над њим, рече: "Немам код себе ништа што бих ти могао дати али позајми у наше име а када нам нешто дође (од иметка) даћемо ти." Па је Омер син Хатабов рекао: "О Божији посланиче, пречи си ми од оца и мајке, Бог те није овим обавезао. Удели оно што имаш код себе а ако немаш ниси ни обавезан." Па се Посланику нису свиделе речи Омера а њему би се презир нечега одмах приметио на лицу. Тада је устао човек од Енсарија и рекао: "Пречи си ми од оца и мајке, удељуј и немој се бојати да ће ти Господар Арша (Престола) ускратити (умањити)." Па се је Посланик, мир Божији над њим, насмешио и рекао: "Ово ми је наређено." (Табери)

- Радује се и бива тужан. Када је умро његов син Ибрахим он, мир Божији над њим, је плакао а Ебу Бекр или Омер му је хтео изразити саучешће (видевши га таквог) и рекао: "Ти си најпречи да величаш Божију вољу." Па је Посланик, мир Божији над њим, рекао: "Око сузи, срце бива тужно али не говоримо оно што срди Господара." (Ибн Маџе)
- Плаче и смеје се. Прича Усаме Ибн Зејд да је једној од Посланикових кћери умро син. Па је послала некога да доведе Посланика, мир Божији над њим. Он јој је поручио: "Заиста, Богу припада оно што узима и оно што даје. Све је код Њега са одређеним роком. Стрпи се и очекуј награду." Па је затражила од њега да лично дође. Посланик, мир Божији над њим, је устао а и ја са њим и Муаз ибн Џебел, Убеј ибн Ка'б и Убаде ибн Самит. Када смо ушли дали су Посланику, мир Божији над њим, дечака а душа му се грцала у грудима (био је на самрти). Рекао је: "Мислим, да му се смрт приближила." Па је Посланик, мир Божији над њим, заплакао а Убаде ибн Самит га упита: "Шта је то, о Божији Посланиче?" – То је милост, рече он – коју је Бог дао синовима Адемовим. А Бог ће се од робова Својих смиловати милостивима." (Ибн Маџе – Сахих)
- Весели се и жалости. Каже Џа'фер ибн Еби Талиб причајући о своме повратку из Абесиније у Медину: "Путовали смо све док нисмо стигли у Медину. Ту смо срели Посланика, мир Божији

над њим, који ме је загрлио и рекао: 'Не знам чему сам се више обрадовао, твоме повратку или освајању Хајбера!.' (Ибн Хаџер)

- Заборавља. Догодило би се да заборави нешто у току молитве па би га обавестили о томе. Каже Абдулах ибн Умер: "Једном је Посланик, мир Божији над њим, клањао јацију два реката. Па му је рекао Зул Једејн: 'Заборавио си о Божији Посланиче или је молитва скраћена (са четири на два реката)?' Па је рекао: 'Нити сам забиравио нити је молитва скраћена.' – Али ти си клањао два реката, рече. Па се Посланик, мир Божији над њим, окренуо према људима и упитао: 'Да ли је у праву Зул Једејн?' Да – одговорили су. Па је клањао још два реката а након тога учинио Сеџдету Сехв." (Ибн Хаџер)
- Није непогрешив у опхођењу са другима и у личним закључцима. Може се догодити да у тим сегментима погоди и погреши. Али је он, мир Божији над њим, непогрешив када је у питању достављање објаве од Бога. Једном је Посланик, мир Божији над њим, пролазио поред палми које су људи опрашивали па им је рекао: "Шта ово раде? – Врше опрашивање палми – рекоше. "Не мислим да им то ишта помаже, одговори Посланик, мир Божији над њим." Када су их обавестили о речима Посланика, мир Божији над њим, они су оставили опрашивање. Када је Посланик, мир Божији над њим, чуо за то рекао је: "То је моје мишљење, ако то заиста помаже радите тако. Јер ја сам човек као и ви; могу погодити и погрешити. Али када вам кажем: Рекао је Бог, то је апсолутна истина." (Муслим)
- Он, мир Божији над њим, је човек. Рекао је: "Мој Боже! Заиста је Мухамед човек. Љути се као остали људи. Ја сам код Тебе узео обећање које Ти не кршиш: Којег год муслимана узнемирим, изгрдим или нанесем бол да му то учиниш откупом од греха и чином којим ће се Теби приближити на Судњем дану." (Муслим)
- Он је човек у пресудама међу људима. Рекао је, мир Божији над њим: "Ја сам само човек а ви се код мене парничите. Можда је један од вас спретнији у говору и изношењу доказа па пресудим у његову корист у складу са оним што чујем. Ако некеме поресудим на штету његовог брата муслимана немој да то узима! Јер заиста то што узима је део Ватре." (Бухари)

- Човек је и у друштвеном смислу; женио се и желео да има децу као што је то био случај и са посланицима пре њега. Рекао је Узвишени:

﴿ وَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمُ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ﴾

- " И пре тебе смо посланике слали и жене и пород им давали. И ни један посланик није донео чудо сам од себе већ Божијом вољом. И свако доба имало је своју књигу." (13:38)

Овде ћемо споменути један део његовог опхођења према својим женама

1. Племенити Посланик и његово опраштање грешака од стране његове породице:

Природну љубомору код човека је прихватио и Посланик, мир Божији над њим, широких прса, и лечио би оно што би из ње произашло мудрошћу и благошћу.

Говори Енес, нека је Бог задовољан њим: " Док је Посланик, мир Божији над њим, био код једне од својих жена, једна од мајки верника је послала посуду са храном, па је она у чијој је кући био , ударила слугину руку па је посуда пала и разбила се, те је Посланик, мир Божији над њим, покупио разбијену посуду и узео скупљати храну која је била у њој, говорећи: 'Вашу мајку је задесила љубомора', затим је оставио слугу да чека, док није донео посуду из куће оне у чијој је кући био, па је дао оној чија је посуда сломљена, а задржао ону сломљену у кући оне која је ту посуду сломила." (Бележи Бухари)

2. Племенити Посланик и испуњавање очекивања његове породице:

Испуњавање договора, очување љубави и поштовање племенитог су својства која указују на принципе човека и доброту његове нарави. Посланик, мир Божији над њим, је: "Када се спомене Хатиџа изразио похвалу на њен рачун. Каже (Аиша): Зашто толико спомињеш старицу која је без зуба остала а Бог ти је заменио бољом? Па је одговорио: 'Бог ми је није заменио бољом; поверовала је у мене када су људи порицали, потврдила моју искреност када су ме у лаж утеривали други, помогла ме њеним иметком када су ми људи ускратили и Бог ми је дао децу са њом а није ми их дао са другим женама."

3. Племенити Посланик и племенит однос према својим женама

У читавом животу Посланика, мир Божији над њим, пре и након посланства не преноси се ни један случај да је подигао руку на жену уопштено а камо ли према, за њега посебним женама. Опште је познато да свака кућа и брачна заједница има неких проблема, па тако и кућа Посланика, мир Божији над њим, није била заштићена од тога. Међутим, и поред свега никада није нити ударио нити рекао ружну реч некој од својих жена. Прича Аиша, нека је Бог задовољан њом: "Посланик никада није ударио жену." (Муслим)

Како да то уради а он је послат као милост човечанству. Абдулах ибн Убејд каже: "Када су Посланику сломљени предњи зуби (на дан Ухуда) и добио ударац у главу од кога му је крв текла лицем, речено му је: 'Посланиче, моли Бога против њих!' А Посланик, мир Божији над њим, је рекао: 'Бог ме није послао да рањавам нити проклињем већ ме је послао као позивача и милост. Боже упутите мој народ јер они не знају.'" (Бејхеки)

4. Племенити Посланик и добротинство према његовим женама

Посланикова женидба са девет жена (свеукупно) има своје узроке и потицаје. Од тих узрока је и милост, добротинство и препознавање племенитог онима који су поверовали у њега и следили га макар на том путу доживели прогон и бескућништво. Пример тога је женидба са Севдом, нека је Бог задовољан њом, која је имала педесет и пет година а он педесет. Становници Меке су се зачудили овим браком јер она није била лепа нити је могла задовољити човека а имала је петоро деце са собом. Али то је људскост и он је оженио због њеног стања, из жеље да јој помогне и да се племенито односи према њој. Да јој ублажи тугу

након њеног повратка из Абесиније где јој је умро муж. Након неког времена Посланик је хтео да је отпусти из милости према њој и из жеље да на њу не товари обавезе брака које она не може да испуњава. Када је она за то сазнала рекла је Посланику: "Немој ме разводити, задржи ме код себе а мој дан нека припадне Аиши." Па је Посланик тако урадио и тада је објављен ајет: **"Немате греха ако се нагодите – а нагодба је добро."** Урадила је то из жеље да буде проживљена као његова жена на Судњем дану. (Тирмизи)

5. Племенити Посланик и његова милост према женама

Једног дана је Посланик ушао у богомољу и видео уже које је пружено између два стуба. Упитао је: "Шта је ово?" Рекли су му: 'Уже које користи Зејнеб (његова жена) у току молитве, па када се измори ослања се на њега (уже).' Па је Посланик, мир Божији над њим, рекао: 'Склоните ово! Клањајте док сте одморни а ако се уморите седните.' (Несаи)

Вера је од Бога, не жели Посланик, мир Божији над њим, да се људи оптерећују делима која не могу поднети. Нити да то утиче на њихове друге овосветске обавезе. Како не а он је рекао човеку који је себе окупирао делима онога света од чињења дела овога света: "Твоје очи код тебе имају право, и твоје тело има код тебе своја права, и твоја жена има код тебе њена права, и твој гост има права и твој пријатељ има своја права."

6. Племенити Посланик и смиривање ситуације у породици

Посланик је најблажи човек према људима а посебно према својим женама. Чуо би неугодне ствари али би се правио да није чуо. На непријатности које је доживљавао не би се освртао и праштао би грешке у којима није било верских прекршаја. Све би то узвратио осмехом пропраћеним љубављу, праштањем и благошћу. Размисли само о величини његове благости према женама када је Аиша, нека је Бог задовољан њом, подигла свој глас на њега. Па је то чуо Ебу Бекр (њен отац), нека је Бог задовољан њим, и када је ушао почео је корити рекавши: "Јесам ли те то чуо да подижеш глас на Посланика, мир Божији над њим!" А Посланик је штитио од њега док Ебу Бекр љут не изађе из куће. Па је Посланик, мир Божији над њим, рекао: "Зар ниси видела како сам те штитио?" Па је након неколико дана Ебу Бекр

затражио дозволу да уђе и затекао их сретне па је рекао: "Уведите ме у ваш мир као што сте ме увели у ваш рат." А Посланик одговори: "Већ смо урадили, већ смо урадили." (Ебу Давуд)

7. Племенити Посланик и олакшавање (послова) његовим женама

Пракса Посланика, мир Божији над њим, у опхођењу према људима је била олакшати им, благост и љубазност. Од Ебу Хурејре се преноси да је рекао: "Ушао је пустињак у џамију .... након неког времена он се помокри у једном крају џамије. Па су људи погнали према њему а Посланик их је спречио рекавши: 'Ваш задатак је да олакшате а не да отежате. Поспите на то место кофу воде'." (Ебу Давуд)

Каже Аиша, мајка верника, о Посланику и његовој љубазности и олакшавању укућанима: "Постиле смо ја и Хафса па нам је Посланик поклатио хране. Па је једна рекла другој: Хоћеш ли јести (прекинути пост пре времена)? Па је рекла: Да. Те су обе јеле. Када је дошао Посланик, мир Божији над њим, упитале су га: О Божији Посланиче, ти си нам донео хране која нам се свидела па смо прекинуле пост? А он им је одговорио: 'Нема греха, постите други дан уместо овог.' (Муслим)

8. Племенити Посланик и љубазност у опхођењу са женама

Ставити залагај хране у уста своје жене и напојити је водом није само начин да се придобије њено срце и се покаже величина љубави према њој већ и милостиња за коју ће бити награђен од Бога. У овом споју између верског и овосветског је опстанак осећају топлине, преовладавању хармоније, смирају за породицу и миру за ум. Рекао је Посланик, мир Божији над њим, Са'ду ибн Векасу: "Нећеш уделити ништа, желећи тиме Божије лице, а да за то не будеш награђен; чак и за залагај којег ставиш у уста своје жене." (Бухари)

9. Племенити Посланик и не критиковање жена

Водити рачуна о осећајима других је доказ племенитости душе и чистоће савести. Посланик је водио бригу о томе како се осећају његове жене и није нимало негодовао због онога што ненамерно ураде.

Каже Амар ибн Јасир: "Изашао је Посланик на чело војске а са њим је била његова жена Аиша. Па је код Зафара (место у Јемену) изгубила огрлицу од оникса. Па су се људи задржали тражећи ту огрлицу све док није сванула зора а нису са собом имали воде да би обавили верско прање одређених делова тела. Па се Ебу Бекр наљутио на њу и рекао: 'Задржала си људе а немају са собом воде!' Па је Бог објавио олакшицу тејемума (чистом) земљом; па су муслимани заједно са Послаником дотакли својим рукама земљу а затим их подигли и њима потрли своја лица и шаке. (Бележи га Несаи а веродостојним га оценио Албани)

10. Племенити Посланик и улепшавање, мирисање и дотеривање за своје жене

Леп изглед и пријатан мирис је оно што прија души, драже је срцу и буде смирај оку. Приповеда Аиша, жена Посланика, мир Божији над њим: "Као да сада гледам у белину мириса на глави Посланика, мир Божији над њим, а био је у обредима (Ходочашће)." У другој предаји стоји: "Белина мириса миска која је била на раздельку Посланика, мир Божији над њим." (Хадис је веродостојан и преноси га Несаи)

Када је Аиша била упитана чиме би Посланик почињао када би ушао код тебе, рекла је: "Почињао би са мисваком (чишћење зуба)." (Веродостојним га оценио шејх Албани)

Ово је била пракса Посланика, мир Божији над њим, у сваком стању. Чак и приликом сна не би одлазио на спавање осим након што се очисти и опере делове тела. Каже његов слуга Енес ибн Малик, нека је Бог задовољан њим, који је био почашћен да га служи десет година: "Нисам никада осетио ништа лепше од мириса Посланика, мир Божији над њим, ни мирис Амбера нити Миск. Нити сам дотакао ништа пријатније од његове руке, ни памук ни свилу." (Муслим)

11. Племенити Посланик и исказивање љубави према својим женама

Стид доноси само добро, како нас о томе обавести Посланик, мир Божији над њим. Осим ако то буде разлог да се оскрнави нека верска или овосветска вредност. У складу са тим, Посланик је испољавао своју љубав према својим женама одгајајући тако своје следбенике да

исказују љубав њиховим женама како би овековечили љубав и брачну заједницу. Каже Амр ибнул Ас: "Дошао сам код Посланика, мир Божији над њим, и упитао: 'Ко од људи ти је најдражи?' Па је рекао: 'Аиша'. А од људи- Упитао сам. 'Њен отац'- одговори. (Бухари и Муслим)

12. Племени Посланик и његова брига за својим женама

Страх је урођена особина и нормална појава која ако пређе те границе постаје болест. Посланик се плашио за своју породицу и водио рачуна да им се не догоди ништа лоше. Каже Енес: "Био сам са Ебу Талхом и Послаником, мир Божији над њим, са којим је била Сафија на јахалици. На путу је јахалица посрнула и Посланик и његова жена су пали. Па је Ебу Талха похитао и дошао до Посланика, мир Божији над њим, и рекао: "Божији Посланиче, све бих за тебе жртвовао, да ли си се повредио? Посланик одговори: "Не, али види шта је са Сафијом." Па је Ебу Талха прекрио лице и бацио огртач на Сафију те затегао седало на јахалици и помогао да на њу поново седну." (Бухари)

13. Племени Посланик и улагање труда на спасењу својих жена

Посланик је волео добро својој породици и желео да им што више користи прибави, посебно оно што их приближава Божијем задовољству и Рају а удаљава их од Пакла. То је истинска победа коју је Бог појаснио речима:

- "Свако живо биће ће окусити смрт! И само на Судњем дану добићете у потпуности ваше плате, па ко буде удаљен од Ватре а уведен у Рај – тај је (победио) постигао шта је желео; а живот на овоме свету је само варљиво наслађивање." (3:185)

Посланик, мир Божији над њим, је указивао и водио своју породицу према добру. Каже Уму Селема, жена Посланика, мир Божији над њим: "Једне ноћи се Посланик пробудио у паници и рекао: 'Слава Богу, шта је све од ризница објављено и које су све смутње дате! Ко ће пробудити 'власнице соба' (мисли на своје жене како би обављале молитву ноћу). Можда ће имућне на овоме свету бити сиромашне на ономе." (Бухари)

14. Племенити Посланик и најављивање доласка својим женама

Посланик, мир Божији над њим, је презирао проневеру и претерану љубомору која је изван граница. А волео је да види своју породицу у најбољем, најлепшем и најпотпунијем стању. Све у циљу консолидирања љубавне споне са њима. Тако да није, након дугог путовања долазио не најављен већ је његова пракса била да обзнани време доласка како би његове жене имале времена да се спреме и среде за његов долазак. Тако би своју породицу виђао само у најлепшем стању и тако јачао љубавну везу међу њима. Прича Џабир ибн Абдулах да је био са Послаником, мир Божији над њим, на путовању, па када су се примакли своје граду Посланик рече: "Сачекајте овде, у град ћемо ући ноћу; како би се она која је рашчупана стигла очешљати (дотерала) а запуштена уклонила вишак длака (депилација)." (Ебу Давуд)

15. Племенити Посланик и давање предности његовим женама над самим собом

Посланику, мир Божији над њим, је било урођено да буде племенит и дарезљив. Давао је предност својим женама и над самим собом. Поклањао им оно што заради или добије као поклон. А како и не би тако поступао а он је рекао: "Коме Бог подари неко добро нека почне од себе и своје породице." (Таберани, а шејх Албани га оценио као веродостојан)

И то није само говор који се треба следити већ је делом то показао и у праксу спроводио. Каже Енес ибн Малик: "Заиста је Уму Сулејм (Енесова мајка) послала по мени једну посуду у којој су биле датуле за Посланика, мир Божији над њим. Па је он захватио руком те датуле и послао некој од жена, па опет захвати и пошаље некој од жена а и он је у потреби за тим датулама. урадио је то неколико пута." (шејх Албани га оценио као веродостојан)

16. Племенити Посланик и скрушеност према својим женама

Ко буде, Бога ради понизан Бог ће га уздићи. Ово су речи којима је Посланик, мир Божији над њим, подучавао људе и био први који је то у пракси спроводио у свом опхођењу са другима. Тако да ни његова породица није била ускраћена тога. Приповеда Енес ибн Малик о

његовом доласку у Медину из Хајбера заједно са Послаником, мир Божији над њим, са којим је била његова жена Сафија: "Видео сам Посланика како застире свој огртач поред камиле и седе на њега. Постави затим своје колено на које Сафија стаде својом ногом и узјаха на камилу." (Бухари)

17. Племенити Посланик и опраштање његовим женама

Посланик је имао у виду женску љубомору и није се због тога љутио нити грдио оно што проистекне из ње. Грешке које произилазе из ње је лечио дипломатски и мудро. Каже Енес, нека је Бог задовољан њим: "Посланик је био код једне од својих жена а друга је послала посуду у којој је била храна. Па је ова (код које је био) ударила ту посуду и поломила је а храна је пала на под. Посланик је устао, узео два сломљена дела те посуде, спојио их и у њу поново почео сакупљати храну говорећи: 'Вашу мајку је погодила љубомора. Једите. – па су јели.' А она је отишла до дела у којем су посуде узела здраву посуду и дала Посланику, мир Божији над њим, а ону коју је сломила задржала за себе." (Несаи)

18. Племенити Посланик и познавање душевног (психичког) стања његових жена

Његова доброта, саосећајност и брига учиниле су да познаје осећања његове породице и да се саосећа са њима. Па ако је нешто негативно онда би то опраштао и прелазео преко тога. Каже Аиша, мајка свих верника да јој је Посланик једном рекао: "Ја, заиста, знам када си задовољна са мном и када си љута на мене. – Како то знаш? упитала сам. Па је одговорио: 'Када си задовољна кажеш: Тако ми Господара Мухамедовог! А када си љута кажеш: Тако ми Господара Ибрахимовог!' Па сам рекла: Да, тако ми Бога. Али ја тада само избегавам твоје име." (Бухари)

19. Племенити Посланик и његова праведност према његовим женама

Његова праведност, мир Божији над њим, према његовим женама је достигла врхунац. Био је праведан у свим стварима, на путу и у кући.

Каже Аиша: "Посланик није издвајао ни једну од нас у подели дана које је код нас боравио. Ретко би прошао дан а да нас све не обиђе и буде са њом без тога да има однос са њом. Тако би радио све док не дође до оне чији је ред па би ноћ провео код ње." (Ебу Давуд)

Своју праведност није окрњио чак ни у стању тешке болести. Преноси Аиша и каже: "Посланик, мир Божији над њим, је у болести у којој је и умро питао: 'Где сам сутра, где сам сутра?' Желећи дан Аише. Па су му жене дозволиле да буде где год хоће. Те је био у кући Аише све док није умро." (Бухари)

ПЛЕМЕНИТИ ПОСЛАНИК И ДРУШТВЕНА СТРАНА ОПХОЂЕЊА ПРЕМА ЖЕНАМА

1. Племенити Посланик и благодост према женама

У којој год ствари се нађе благодост она је улепша а где она буде ускраћена то ће упропастити дело. Ово су посланичке упуте путем којих је одгајао своје следбенике. Посланик, мир Божији над њим, је био благ у свим својим поступцима; волео је благодост и подстицао на њега своју породицу. Није им ништа тражио у чему је било потешкоће за њих. Приповеда Аиша да јој је посланик Мухамед, мир Божији над њим, рекао: "О Аиша, буди блага; јер када Бог хоће добро некој породици да да међу њима влада благодост." (Мунзири)

2. Племенити Посланик и служење његовим женама

Од племенитости морала Посланика, мир Божији над њим, је и то да се није устручавао бити на услузи својим женама и обављати неке њихове послове помажући им. Упитана је Аиша: "Шта је Посланик радио у кући? – па је одговорила: 'Поправљао своју обућу и све друго што човек ради у кући.' А у другој предаји стоји: 'Радио је све што ви радите: поправљао обућу, крпио одећу и шио.'" (Бухари у Едебул-Муфреду, шејх Албани га оценио као веродостојан)

3. Племенити Посланик и служење самоме себи

Свако од нас има посебне личне потребе. Посланик, мир Божији над њим, је сам обављао своје послове да би олакшао својим женама и помогао им. Упитана је Аиша: "Чиме се бавио Посланик у својој кући?" Па је одговорила: "Био је човек као и други; проверавао своју одећу, музао овце и водио бригу о себи." (Зехеби)

4. Племенити Посланик и издржавање својих жена

Издржавање и удељивање су особине које је Посланик усађивао у морал његових следбеника, па каже: "Бог је племенит и воли племените, дарежљив и воли дарежљиве."

Посланик, мир Божији над њим, није штедео на својој породици; рекао је: "Динар који уделиш на Божијем путу, динар који уделиш да се ослободи роб, динар који уделиш сиромашу и динар који уделиш на своју породицу; Највећу награду ћеш имати за онај који су потрошио на своју породицу." (Муслим)

И то удељивање је Посланик учинио обавезним човеку када су га следбеници упитали која су права жене код некога од нас, па је рекао: "Да је нахраниш када себе нахраниш, да је оденеш када себе одеваш, да не удараш лице, не грдиш нити избегаваш осим у кући (ако имаш разлог за љутњу)." (Ебу Давуд)

5. Племенити Посланик и пружање комфора његовим женама

Посланик, мир Божији над њим, је тражио комфор за своју породицу и трудио се да им то приушти. Посебно је ово долазило до изражаја на путовањима која су представљала потешкоћу и исцрпљеност па се због тога плашио за њих. Прича Енес ибн Малик: "Био је Посланик, мир Божији над њим, на једном путовању и имао слугу Енџеша који је водио камиле, па му Посланик, мир Божији над њим, рече: 'Полако о Енџеше, ти управљаш боцама'." (Бухари) То зато јер су жене Посланика биле у импровизованим кућицама на камилама, па је овај младић певајући утицао да камиле убрзају ход па се Посланик побојао за своју породицу.

6. Племенити Посланик, његова хуманост и подношење непријатности

Посланик, мир Божији над њим, је на непријатност узвраћао разборито, на хладноћу ведрином, на избегавање љубављу и опраштањем. Прелазео је преко грешака и посртаја ако није било верских прекршаја. Грубост других је код њега повећавала благост. Каже Омер ибн Хатаб, нека је Бог задовољан њим: "Ми смо, о скупино

Курејшија (племе у Меки) били строги према женама па када смо дошли код Енсарија (муслиманска племена у Медини) видели смо да су благи према женама. Наше жене су одмах почеле прихватати поступке њихових жена, те сам ја једном викнуо на моју жену а она ми то узврати. Забранио сам јој да ми узвраћа, али ми она на то рече: 'Зашто ми браниш да ти узвраћам? Тако ми Бога, и Посланикове жене са њим расправљају! Једна од њих га зна избегавати цео дан све до ноћи!' То ме расрдило, те рекох: 'Пропала је од њих она која то ради.' Обукао сам своју одећу а затим отишао код њих. Ушао сам код Хафсе и упитао: 'Хафсо, да ли нека од вас наљути Посланика, мир Божији над њим, по цео дан све до ноћи?' – Да, одговорила је. 'Тешко теби, - рекох јој, несретна и пропала. Зар се не бојиш да се Узвишени не расрди због љутње Посланикове па да то буде разлог твоје пропасти?! Немој пуно тражити од Посланика, мир Божији над њим, немој се са њим расправљати и немој га избегавати! А од мене тражи шта год хоћеш.' (Бухари)

7. Племенити Посланик и испуњавање жеља његових жена

Посланик, мир Божији над њим, је био хитар у испуњавању жеља његових жена и прибављању онога што их чини сретним. Аиша је упитала Посланика, мир Божији над њим: "О Божији Посланиче, све жене имају надимак (псеудоним) осим мене?" Па је Посланик рекао: "Узми себи надимак по Абдулаху, сину Зубејра, ти си мајка Абдулаха (Уму Абдулах)." Па су је звали Уму Абдулах све док није умрла а није имала деце. (Ахмед а шејх Албани га оценио као веродостојан)

8. Племенити Посланик и лечење његових жена

Човек је у потреби за оним ко ће пазити на њега, водити о њему рачуна и обављати неке његове послове и када је здрав а када је болестан та се потреба повећава. Посланик је то радио и водио рачуна о својим женама у ситуацији када би биле болесне јер у томе је смирај за њих и подизање морала. Каже Аиша, нека је Бог задовољан њом: "Посланик би, када се неко од његове породице разболи, проучио би му 113. и 114.сура из Курана (муавизетејн). Па када се он разболео ја сам тако са њим поступала а потирала сам његовом руком јер је у њој благослов." (Муслим)

9. Племенити Посланик и обилажење његових жена

Поред многих обавеза и одговорности наспрам свог народа Посланик, мир Божији над њим, је својој породици придавао велику пажњу. Тако да их није заборављао нити занемаривао. Прича Омер ибн Хатаб: "Посланик, мир Божији над њим, би након обављене јутарње молитве седео на том месту све док сунце не би изашло. Након тога би обилазио своје жене једну по једну, молио би за њих све док не дође до оне код које би требао да проведе дан и ту би остао." (Хејсеми)

10. Племенити Посланик и саветовање са својим женама

Његова пракса, мир Божији над њим, је била да се у посебним а и уопштеним пословима саветује са својим женама. Тако је узимао од њих корисне савете и мишљења чак и у питањима која се тичу читаве заједнице. На тај начин је имао увида у предлоге и одабирао оно што је најбоље пре него би донео коначну одлуку. Урве ибн Зубејр преноси да су му Мерван ибн Хакем и Мисвер ибн Махреме приповедали о догађају на Худејбији и рекли: "Када су завршили са писањем уговора, Посланик је рекао: 'О људи, принесите своје жртве (курбане) и обријте главе (део обреда).' А нико од људи није мрдао јер су били незадовољни потписаним уговором. Па је Посланик поновио: 'О људи, принесите своје жртве и обријте главе!' Опет нико није извршио наредбу. Па је и трећи пут поновио а опет се нико није одазвао. Па је Посланик, мир Божији над њим, устао и отишао код Уму Селеме и рекао јој: 'О Уму Селема, шта ли је са људима, наредим им нешто они не извршавају?' Па је рекла: 'О Божији Посланиче, немој им узети за зло. Негодују због потписаог примирја. Него устани, немој ни са ким говорити све док не закољеш курбан и обријеш главу; јер људи када те виде да си то извршио урадиће како си ти урадио.' Те је Посланик, мир Божији над њим, изашао од ње, ни са ким није говорио док није дошао до свог курбана па га је жртвовао и обријао главу. Па када су људи видели то одмах су сви похитали да принесу жртву и да обрију главе или само скрате косу. Тада је Посланик, мир Божији над њим, рекао: 'Боже опрости онима који су обријали главе.' Па су му рекли и онима који су скратили косу. То су поновили три пута, па је тек након трећег пута рекао: 'И онима који су скратили косу.'"

11. Племенити Посланик и тражење дозволе од жена

Истину је рекао Узвишени када је описао Посланика речима:
"Ти си, заиста, на највећем степену морала." (68:4)

Од величине његовог морала је и то да никада није остављао правду међу женама чак и онда када је био болестан (како смо већ појаснили). Није радио ништа (што се тиче жена) без тражења дозволе од њих или да се нека од њих сама одрекне неких својих права. Каже Аиша: "Божији Посланик је у својој самртној болести позвао своје жене и оне су се сакупиле па нам је рекао: 'Ја не могу да вас све обилазим. Па да ли ми дозвољавате да будем код Аише?' Па су му дозволиле." (Ебу Давуд)

12. Племенити Посланик и његова жеља да усрећи своје жене

Уносити радост и срећу међу људе је верска (шеријатска) дужност која је још преча када су у питању ближњи и рођаци. Када је Аиша, мајка верника, видела Посланика сретног рекла му је да моли Бога за њу, па је он, мир Божији над њим, рекао: "Боже опрости Аиши оно што је прошло и што предстоји од греха, оно што је тајно учињено и оно што је јавно починила." Па се је Аиша насмејала толико да јој је глава скоро пала у крило од среће. Па је Посланик упитао: "Да ли те моја молба чини срећном?" Па је рекла: "А како да ме не усрећи, о Божији Посланиче." Па је рекао: "То је молба (дова) мојих следбеника у свакоме намазу (клањању)." (Хејсеми)

13. Племенити Посланик и одгајање својих жена

Поред тога што је био благе нарави и изразите племености и саосећања са његовим женама, Посланик се на најлепши и најмудрији начин опходио и онда када је требало исправити неке грешке које се нису могле прећутати. Вратио би је (на исправан пут), застрашио (полагањем рачуна на Судњем дану), упозорио и забранио (чињење греха). Аиша, нека је Бог задовољан њом, је једном рекла Посланику: "Довољно је што је Сафија .... таква и таква" – желећи да каже да је ниска. Па је Посланик, мир Божији над њим, рекао: "Рекла си тако крупне речи које када би се помешале са морем надвладале би га (опоганиле би морску воду)." (шејх Албани га оценио као веродостојан)

14. Племенити Посланик и гутање срџбе његових жена

Од његове мудрости јесте и то да сваку ствар стави на њено одговарајуће место. Са свима се опходио онако како приличи. Тако да је знао како да сузбије срџбу својих укућана и да их смири. Преноси Аиша да када би се наљутила Посланик, мир Божији над њим, би је дотакао прстом по носу и рекао: "О Аишице, реци: 'Боже мој, Господару Мухамедов, опрости ми грехе, отклони срџбу из мога срца и заштити ме од заблуделих смутњи.'" (Сујути)

15. Племенити Посланик и адекватно решавање проблема у породици

Његов начин решавања евентуалних проблема у породици је био у складу са прописима Ислама. Тако да су их одмах прихватили и били задовољни са њима. А ако би затребало обраћао се њиховом разуму и логици како би решио проблем. Преноси Енес ибн Малик и каже: "Дошла је вест до Сафије да је Хафса за њу рекла да је кћи јевреја (Сафија је прихватила Ислам а била је јеврејка). Па је, чувши то заплакала. Када је Посланик, мир Божији над њим, ушао код ње затекао је у том стању па је упитао. 'Шта те је расплакало?' Па је рекла: 'Хафса ми је рекла да сам кћи јеврејска.' Па је Посланик, мир Божији над њим, одговорио: 'Ти си кћер посланика (Исхак), твој стриц је посланик (Исмаил) и жена си посланика (Мухамед), па чиме она да се уздиже изнад тебе!' Затим је рекао: 'Бој се Бога, о Хафса.'" (Тирмизи, веродостојна предаја)

16. Племенити Посланик и прихватање извињења

Грешке су неминовне, поготову код оних са којима смо свакодневно али је прихватање извињења доказ племенитости срца и чистоће савести. А ко је чистије савести од тебе о Божији Посланиче! Једном је чекао Аишу која је окаснила па када је стига упитао је: "Шта те је задржало, о Аиша?" Одговорила је: "Слушала сам учење човека какво до сад никад нисам чула." Па је Посланик отишао да послуша и дуго се задржао. Па када се вратио рече: "То је Салим штићеник Ебу Хузејфе, хвала Богу који је у мом народу дао оваквих." (Ираки)

17. Племенити Посланик и уношење радости међу његове жене

Волео је Посланик да прича женама оно што их чини сретнима и уноси им весеље, смиреност и мир у срца. Приповеда Аиша, мајка верника, да јој је Посланик, мир Божији над њим, рекао: "Да ли си задовољна да будеш моја жена на овоме и будућем свету?" Рекла сам: 'Да!' Па је потврдио: "Ти си моја жена на овоме и будућем свету." (шејх Албани каже да је предаја веродостојна)

18. Племенити Посланик и његова нежност према женама

Посланик се са свима опходио са нежношћу, љубазношћу и племенитошћу како га и описује Узвишени:

"Ти си, заиста, на највећем степену морала." (68:4)

Ово је посебно могла приметити његова породица. каже Аиша: "Посланик када би се осамио са својим женама био је најнежнији човек, најплеменитији, шалио би се и насмејавао нас." (Сујути)

19. Племенити Посланик и толеранција према женама

Посланик, мир Божији над њим, је био пристојан и толерантан у свим ситуацијама. Прихватао је да неко погреша чак и ако би то било намерно и још би тражио оправдања како за своје пријатеље тако и за непријатеље. Када је ослободио Меку од оних који су га из ње протерали и који су његове следбенике на најгоре начине кажњавали; многе су убили – рекао им је: "Шта мислите да ћу са вама урадити?" – "Ти си племенити брат, син племенитог брата нашег", одговорили су му. - "Идите! Ви сте слободни" рекао им је. (Бејхеки)

А то је била прилика да им се освети и намири рачуне са њима. Али његов племенити морал је одбио такав поступак. Тако је његова породица уживала у овој толеранцији. Посланик би након напорног дана дошао својој породици и рекао: "Да ли имате нешто за ручак?" Они би одговорили: 'Не.' А он би рекао: "Онда ћу постити." (Несаи)

Није критиковао нити корио већ је узвраћао једноставношћу и тражењем оправдања.

Закључак

Исламска веза између мушкарца и жене је веза испуњена љубављу, поштовањем, милошћу и уважавањем. Љубав према жени као супрузи, милост према њој као кћери, поштовање и уважавање као према мајци. Чак шта више, жена у Исламу што више залази у године све је више поштована и уважавана. Према учењу Ислама не постоје проблеми међу супружницима јер је свако од њих створено за друго и једно друго употпуњују. Свако од њих има својства која га одликују; има особина које фале човеку али их жена употпуни и код жена има недостатака које човек попуни. Тако је Ислам жену обавезао ониме што њој приличи и што је у стању да поднесе а исто тако је човека обавезао ониме што приличи њему. Свако од њих има права која су у складу са њиховим потребама. На овај складан начин који је поставио Ислам постиже се смирај, склад, спокој, љубав и наклоност једних према другима. Рекао је Узвишени:

"Бог за вас ствара жене од ваше врсте, а од жена вам даје синове и унукe, и укусна јела вам даје. Па зашто у лаж они верују а Божије благодати поричу." (16:72)

Ислам када је неке ствари дозволио људима а забранио их жени и када је дозволио нешто жени а забранио га мушкарцима вођено је рачуна о њиховим способностима; телесним и душевним. Јер је неправедно обавезати некога, био он мушко или женско ако он то није у стању да поднесе. Ауто, на пример, које иде на дизел не можеш возити на бензин без обзира што је бензин јачи (експлозивнији) и супротно.

Ово је наша романтика са нашим женама којом нас је подучио посланик Мухамед, мир Божији над њим. Он је у сваком племенитом поступку према другима а посебно према женама учинио награду и добро дело а за сваки лош поступак према другима а посебно према женама грех и терет.

Ово је исламска романтика спроведена у свакодневном животу а не само слово на папиру како је то случај са љубавним причама од којих су њени писци веома далеко.

Реци ми, тако ти Господара, да ли си сазнао за пример сличан овоме; овако племенит однос према другима какав је имао Посланик, мир Божији над њим, са својим женама?! У угледању на њега је решење и лек за све брачне проблеме који проистичу из непознавања обе стране права свог супружника. Али је Посланик појаснио да ускраћивање тих права је велики грех за који следи казна а онај ко испуни и испоштује права других такав поштује Божије наредбе и то бива разлог за постизање Божије милости и опроста.

Сви проблеми који се догађају на овоме свету међу супружницима и међу неким муслиманима је због тога што се не следи овај Племенити Посланик и што се не спроводе његове упуте.

Ово је исламска романтика, потпуна романтичност која је проткана племенитошћу према свему што те окружује.

садржај

Исламско поимање романтике

Романтичан муслиман

Ово је Ислам

Опорука оца муслимана своме сину како да се опходи прве брачне ноћи

Савети мајке муслиманке својој кћери на дан венчања

Посланиково опхођење према његовим женама

Опуштајућа страна Посланикова однос са својом породицом

Племенити Посланик и поље саосећања са својом породицом

Племенити Посланик и његова људска страна у опхођењу са својом породицом

Племенити посланик и друштвена страна опхођења према женама

Закључак

ISLAM LAND ...
GROW GOODNESS
BY YOUR HAND

 ISLAM LAND

WWW.ISLAMLAND.COM

EXPLORE ISLAM IN
ALL LANGUAGES

